

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512207734
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512207734.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloletú O. S., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A., dieťa rodičov G.. T. Q., bytom X. S., M. XXX/X, zastúpenej P.. G. L., advokátkou, so sídlom X. S., T. X a F.. U. S., bytom S., U. XX, o zverenie maloletej do striedavej starostlivosti rodičov a o zvýšenie výživného, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie rodičov proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18. februára 2014, č.k. 4P/181/2012-407 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21. februára 2014, č.k. 4P/181/2012-411, takto

rozhodol:

Čiastočný rozsudok okresného súdu vo výroku o nariadení predbežného opatrenia potvrdzuje s tým, že otec má právo stretávať sa s mal. O. vždy prvý štvrtok v mesiaci v čase od 14:30 hod. do 16:00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v A. v kancelárii a za účasti F.. T. C. a matka maloletej je povinná v stanovený čas dieťa pripraviť a odovzdať ho pred kanceláriou F.. T. C. a v stanovený čas si dieťa na rovnakom mieste vyzdvihnúť, do právoplatného skončenia konania vo veci samej o zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa čiastočným rozsudkom v spojení s opravným uznesením zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. O. zo sumy 30 % sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona na sumu 100 Eur mesačne s účinnosťou od 30.11.2012. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 30.11.2012 do 28.02.2014 vyčíslil vo výške 1.050 Eur s tým, že otec je povinný zaplatiť nedoplatok v pravidelných mesačných splátkach po 30 Eur, spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Zmenil tak rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 7P/11/2010-77 zo dňa 27.09.2010 v časti výšky výživného na mal. O.. Zrušil predbežné opatrenia nariadené uznesením zo dňa 31.05.2013, č.k. 4P/181/2012-182 a zároveň nariadil predbežné opatrenie, podľa ktorého otec má právo stretávať sa s mal. O. vždy prvý štvrtok v mesiaci v čase od 14:30 hod. do 16:00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v A. v kancelárii a za účasti F.. T. C.. Matke uložil povinnosť v stanovený čas dieťa pripraviť a odovzdať ho pred kanceláriou F.. T. C. a v stanovený čas si dieťa na rovnakom mieste vyzdvihnúť. Vo zvyšnej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania nemá. V odôvodnení svojho rozhodnutia o predbežnom opatrení súd prvého stupňa konštatoval, že nové predbežné opatrenie otec zdôvodnil tým, že doterajšie, nariadené dňa 31.05.2013, sa nevykonávalo tak, ako bolo súdom stanovené a riaditeľka školy zakázala realizovať stretnutia s maloletou na pôde školy a tiež je dôvodný predpoklad, že sa rozhodnutie vo veci samej môže oddialiť o ďalších niekoľko mesiacov. S prihliadnutím k uvedenému súd prvého stupňa rozhodol o zrušení predbežného opatrenia nariadeného uznesením zo dňa 31.05.2013, č.k. 4P/181/2012-182 a súčasne rozhodol o nariadení nového predbežného opatrenia. Dôvodil, že pri svojom rozhodnutí vychádzal zo správy psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v A., F.. T. C., ako aj vyjadrenia rodičov, keď dospel k záveru, že predbežné opatrenie, na základe ktorého sa mal otec stretávať s

maloletou každú stredu, v podstate svoj účel nespĺnilo. K stretávaniu v uvedenej intenzite, ktorým súd sledoval obnovenie vzťahu otca s dieťaťom nedošlo, a to z dôvodov na strane všetkých zúčastnených. Zastával názor, že mal. O. nebola evidentne pripravená na stretávanie sa s otcom po dlhodobom odlúčení v takom rozsahu, ako bolo určené. Dieťa stále nemá vytvorený vzťah k otcovi, čo je v neposlednom rade výsledkom nedostatočnej, resp. žiadnej komunikácie rodičov. Správanie maloletej bolo podľa psychológa nevyvážené, keď pri jednom zo stretnutí, konkrétne dňa 09.10.2013, bola spontánna, rozprávala o škole, o krúžkoch, javilo sa, že by sa vzťah medzi otcom a mal. O. mohol obnoviť. Nasledujúce tri stredy sa však stretnutia neuskutočnili, kontakt bol na návrh otca len formou korešpondencie a cez skype. Pri ďalšom osobnom stretnutí mal. O. otca opäť odmietala a súhlasila, že sa budú kontaktovať len cez skype. Ďalšie tri týždne boli otec a maloletá znova bez osobného kontaktu a dňa 18.12.2013 mal. O. znova stretnutie s otcom odmietla, nevzala si ani darček. Psychológ konštatoval, že sa medzi otcom a maloletou vytvorilo napätie, ktorého príčinu nepoznal s tým, že sa mohlo vytvoriť pri ich korešpondencii, resp. pri skype. Od 15.01.2014 sa stretnutia nerealizovali vôbec. Návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel len čiastočne z dôvodu, že považoval, vzhľadom na opísanú situáciu, za primerané (prihliadnuc aj na pracovné povinnosti matky a psychológa) stretávanie jedenkrát za mesiac. Mal za to, že mal. O. tak nebude každý týždeň vystavovaná stresom, ktoré evidentne prežíva pred stretnutím s otcom a na druhej strane nebude jej kontakt s otcom prerušený. Záverom uviedol, že tak ako psychológovia a kolízny opatrovník, vyzýva rodičov, aby sa v záujme zdravého psychického vývinu dieťaťa pokúsili napätú situáciu riešiť mediáciou.

Proti čiastočnému rozsudku vo výroku, ktorým bolo vyhovené návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka mal. O.. Zastávala názor, že súd prvého stupňa procesne pochybil, keď predbežné opatrenie nariadil rozsudkom. Poukazovala na ust. § 152 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého rozsudkom rozhoduje súd o veci samej. Predbežné opatrenie má iba dočasný charakter, nie je možné nariadiť ho rozsudkom, ale iba uznesením. Navrhla, aby odvolací súd čiastočný rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril otec maloletej, ktorý sa domáhal potvrdenia čiastočného rozsudku vo výroku o nariadení predbežného opatrenia (nesprávne uvedené odvolanie zamietnuť). Dôvody podaného odvolania matkou považuje za účelové s poukazom na tú skutočnosť, že súdu nevyplýva povinnosť rozhodovať o predbežnom opatrení len uznesením, ale aj tzv. predbežným rozsudkom a je na súde, aby použil takú formu rozhodnutia, ktorá zodpovedá stavu veci v čase, kedy rozhodnutie bolo vynesené. Mal za to, že súd pri rozhodovaní o návrhu na dočasnú úpravu pomerov postupoval podľa § 162 ods. 3 O.s.p. s jasným úmyslom, aby predišiel nebezpečenstvu ťažko nahraditeľnej alebo značnej ujmy, ktorá hrozila ďalším obmedzovaním kontaktu maloletej s otcom.

Proti čiastočnému rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj otec mal. O., a to okrem iných výrokov aj proti výroku, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, domáhal sa jeho zmeny tak, že s maloletou bude oprávnený stretávať sa každý štvrtok v čase od 14:00 hod. do 16:00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v A. v kancelárii a za účasti F.. T. C.. Matka maloletej bude povinná v stanovený čas dieťa pripraviť a odovzdať ho pred kanceláriou F.. T. C. a v stanovený čas si dieťa na rovnakom mieste vyzdvihnúť. V prípade, ak dátum stretnutia pripadne na voľný deň, stretnutie sa uskutoční stanoveným spôsobom najbližší pracovný deň. Dôvodil, že rozhodnutie vykazuje znaky arbitrárnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie I. ÚS 117/07, podľa ktorého obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa § 496 ods. 1 Ústavy je aj právo účastníka konania, ako aj iného zainteresovaného subjektu na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárnym. V tejto súvislosti súdu prvého stupňa vytýkal, že nevzal do úvahy zlé zaobchádzanie s dieťaťom v zmysle vytvárania pozitívneho vzťahu k otcovi, ani odporúčania súdneho znalca, psychológa a kolízneho opatrovníka, ktoré smerovali k tomu, aby sa vytváral dobrý vzťah dcéry k otcovi. Mal za to, že súd sa nevyporiadal s tým, že matka a ďalšie osoby v jej okolí marili jeho stretnutia s maloletou. Zo 17 stretnutí sa uskutočnili len 4 stretnutia, v rozhodujúcej miere v dôsledku bránenia styku matkou. Mal za to, že súd sa nevysporiadal s námietkami v návrhu v tom zmysle, že ďalšie pretrvávajúce nezákonného stavu spôsobené bránením styku otca s maloletou bude mať na dieťa preukázateľne devastatívne účinky a naďalej bude zhoršovať jeho psychické zdravie. Vytýkal súdu, že odôvodnil zúženie jeho kontaktu s maloletou tým, že prihliadol na povinnosti psychológa, pritom sa psychológ nestážoval na kolíziu s inými pracovnými povinnosťami a bolo nastavené až na základe dohody so psychológom. Mal za to, že rozhodnutie je založené na diskriminácii, keď súd bral do úvahy len argumenty matky, keď odôvodnil svoje rozhodnutie napríklad

tým, že prihliadol na pracovné povinnosti matky, čo nijakým spôsobom nesleduje najlepší záujem dieťaťa, neposudzoval situáciu, že otec má tiež pracovné povinnosti a za dcérou musí cestovať 200 km z W. do A. a späť. Za primerané považoval stretávanie jedenkrát za jeden mesiac, pričom takéto dôvody zakladajú len záujem odporkyne a nie záujem dieťaťa. Pokiaľ dôvodil, že mal. O. nebude každý týždeň vystavovaná stresom, ktoré evidentne prežíva pred stretnutím s otcom, rozhodol tak bez toho, aby mal nespochybniteľne potvrdené, kto je v tomto prípade stresorom. Súdu prvého stupňa ďalej vytýkal, že nevzal do úvahy argumenty a dôkazy, závery súdneho znalca, odporúčania psychológa a stanovisko kolíznej opatrovníčky, ktoré zhodne tvrdili, že matka v záujme dieťaťa musí viesť aspoň základnú komunikáciu s otcom a pripravovať dieťa na kontakt s ním, že príčinou stresu dieťaťa je animozita matky k otcovi. Vytýkal mu, že založil zúženie styku otca s maloletou práve na dôvodoch spočívajúcich v nedostatku spolupráce rodičov.

Krajský súd preskúmal vec vo výroku o predbežnom opatrení podľa ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v tejto časti potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť s tým, že trvanie predbežného opatrenia obmedzil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, t. j. o návrhu otca týkajúcej sa striedavej starostlivosti. O odvolaniach proti rozhodnutiu vo veci samej, týkajúceho sa zvýšenia výživného, bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím odvolacieho súdu.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v podaných odvolaniach ohľadne nariadeného predbežného opatrenia vznesené a v tomto smere sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Za daného stavu si odvolací súd osvojuje dôvody napadnutého čiastočného rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva.

Podstata a účel predbežných opatrení je vyjadrená v ust. § 74 ods. 1 a § 102 ods. 1 O.s.p. tým, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov. V praxi súdov táto zásada znamená, že je namieste vydanie predbežného opatrenia (podľa § 76 ods. 1 písm. a) až h) O.s.p.) vtedy, ak nastane situácia, že vzťahy medzi účastníkmi nedovoľujú vyčakať na konečné rozhodnutie vo veci, pretože vtedy by mohlo byť toto rozhodnutie nerealizovateľné, prípade medzičasom by nastala taká zmena vzťahov medzi účastníkmi, ktorú by neskôr nebolo možné zvrátiť. Každé predbežné opatrenie má za úlohu zabezpečiť účel občianskeho súdneho konania, t. j. ochranu porušeného alebo ohrozeného práva. To spočíva vo vytvorení situácie pre efektívne využitie procesných mechanizmov na to, aby sa pokračovalo v konaní bez ohrozovania práva, ochrany ktorého sa domáha. Predbežné opatrenie má byť vydané v prípade, aby sa ním malo zabrániť vzniku a rozširovaniu škody, inej ujmy alebo zhoršovaniu právnej pozície navrhovateľa. Ďalším dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia je obava, že výkon súdneho rozhodnutia bude ohrozený, kde sa skúmajú osobitné predpoklady.

Predbežné opatrenie neslúži na prejedikovanie rozhodnutia vo veci samej a neslúži ani na reparáciu predchádzajúcich rozhodnutí.

V zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. môže súd predbežným opatrením uložiť účastníkovi aj to, aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Obsah tohto predbežného opatrenia v zásade súvisí s otázkou výchovy maloletého. Extenzívny výkladom súdnej praxe sa citované zákonné ustanovenie aplikuje aj na rozhodnutie o úprave styku rodiča s mal. dieťaťom.

Súd však môže upraviť styk s druhým rodičom predbežným opatrením s poukazom na citované ust. § 76 ods. 1 písm. b) O.s.p. len vo výnimočných prípadoch, keď by vo všeobecnosti bol dôvod pre nariadenie predbežného opatrenia. Je preto nevyhnutné, aby pred nariadením takéhoto predbežného opatrenia boli osvedčené okolnosti, že existuje nevyhnutný záujem mal. dieťaťa, aby táto úprava bola uskutočnená, a to predbežným opatrením, pretože nie je dôvodné vyčakať do konečného rozhodnutia vo veci.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že mal. O. pochádza z mimomanželského vzťahu svojich rodičov, ktorých práva a povinnosti boli k maloletej upravené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27.09.2010, č.k. 7P/11/2010-77 tak, že mal. O. bola

zverená do osobnej starostlivosti matke, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2010.

Uznesením zo dňa 31.05.2013, č.k. 4P/181/2012-182 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.08.2013, č.k. 6CoP/93/2013-262 bolo nariadené predbežné opatrenie znenia: „Otec má právo stretávať sa s maloletou O. počas školského roka vždy v stredu, v čase od 14,00 hod. do 16,00 hod. za účasti F. T. C., psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny A., tak, že v uvedenom čase spoločne vyzdvihnú maloletú v priestoroch Základnej školy M. ul., X. S. a v uvedenom čase spoločne dieťa odovzdajú v mieste bydliska maloletej. Otec má právo stretávať sa s maloletou O. počas školských prázdnin vždy v stredu, v čase od 14,00 hod. do 16,00 hod. za účasti F. T. C., psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny A., tak, že v uvedenom čase spoločne maloletú vyzdvihnú a v uvedenom čase spoločne dieťa odovzdajú v mieste bydliska maloletej.“

Predmetné uznesenie o nariadení predbežného opatrenia bolo zrušené napadnutým čiastočným rozsudkom. Potrebu nariadenia nového predbežného opatrenia otec dôvodil tým, že dovtedajšie predbežné opatrenie sa nevykonávalo tak, ako bolo súdom stanovené, riaditeľka školy zakázala realizovať stretnutia s maloletou na pôde školy a tiež považoval za dôvodný predpoklad, že rozhodnutie vo veci samej sa môže oddialiť o ďalších niekoľko mesiacov.

Prvostupňový súd v danej veci dôvodne návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel len čiastočne. Aj podľa názoru odvolacieho súdu neboli totiž zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu inej úpravy rodičovských práv k mal. O., nakoľko takáto dočasná ochrana rodičovských práv dieťaťa je nariadeným predbežným opatrením zabezpečená v dostatočnom rozsahu tak, aby otec svoje právo podieľať sa na výchove mal. O. mohol realizovať aj do rozhodnutia súdu vo veci samej. Nie je účelom predbežného opatrenia vyriešiť všetky sporné okolnosti danej veci, ani vykonávať dokazovanie, hodnotiť dôkazy a už vôbec nie bez vykonaného dokazovania hodnotiť pravdivosť alebo dôvodnosť tvrdení účastníkov konania. Takýto postup súdu je možný len v konaní vo veci samej, kde súd bude vykonávať dokazovanie navrhnuté účastníkmi konania, prípadne i sám vykoná dôkazy podľa svojej úvahy. Tieto vyhodnotí každý dôkaz samostatne a všetky vo vzájomnej súvislosti a následne vo veci samej, týkajúcej sa návrhu ohľadne striedavej starostlivosti k mal. O., podľa zistenia skutkového stavu vo veci rozhodne.

Odvolací súd zastáva názor, že súd prvého stupňa prihliadal predovšetkým na záujem mal. O.. Nutné je mať na zreteli, že styk maloletej v situácii, že rodičia žijú oddelene, sa určuje kvôli maloletej, v záujme jej dobra a osobnej vôle a nie kvôli rodičom. Aj keď otec má právo realizovať svoje rodičovské práva za účelom zachovania vzájomných citových väzieb, je nepochybné, že úprava styku je predovšetkým v záujme maloletej. V konaní o nariadení predbežného opatrenia poskytuje súd len predbežnú, dočasnú a nevyhnutnú ochranu ohrozeným právam účastníkov na základe osvedčených skutočností. Z obsahu spisu nepochybné vyplýva, že doterajšia širšia úprava styku nariadeným predbežným opatrením sa nejavila ako účelná. Podľa správy o priebehu stretávania sa otca s mal. O., podanou Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A. zo dňa 20.12.2013 v období od 19.06.2013 do 18.12.2013, sa malo uskutočniť v zmysle predchádzajúcej úpravy celkovo 17 stretnutí. Osobné stretnutie mal. O. s otcom sa uskutočnilo 4-krát. Žiadne zo stretnutí sa neuskutočnilo za podmienok, ktoré upravovalo predbežné opatrenie. Zo záverov psychiatrického vyšetrenia P. D. O. zo dňa 07.01.2014 vyplýva, že u maloletej sa jedná o úzkostné - depresívny reaktívny syndróm v kontexte s návštevami otca, pričom vychádzal z údajov maloletej s tým, že maloletá zle toleruje jeho tlak na ňu, aby ho mala rada, aby ho chcela, obdobne vníma i psychológa, ktorý s otcom za ňou chodí, ktorého vníma ako nútiaceho ho k tomu, aby otca mala rada. Podľa doporučenia detského psychiatra je potrebné akceptovať postoj maloletej k návštevám otca v škole v sprievode psychológa, nevnučovať jej ich, zo strany otca by bolo žiaduce, aby skôr, ako vybuduje vzťah s maloletou, sa pokúsil o získanie si dôvery matky maloletej. Doporučil k maloletej všeobecne pristupovať citlivo, pozitívne, akceptujúco. Rozhodnutie okresného súdu vo výroku o nariadení predbežného opatrenia považuje odvolací súd s prihliadnutím na uvedené za rešpektujúce právo otca na zachovanie vzájomných citových väzieb s maloletou, a preto nepovažuje za dôvodné nariadiť predbežné opatrenie tak, ako sa ho otec domáha. Nariadené predbežné opatrenie rešpektuje právo otca na zachovanie vzájomných citových väzieb s maloletou. Je nepochybné, že takáto úprava styku v zmysle nariadeného predbežného opatrenia je predovšetkým v

záujme maloletej a do rozhodnutia súdu o striedavej starostlivosti
okolností nie je iné rozhodnutie dôvodné.

za nezmenených

V súvislosti s nespokojnosťou otca s namietaným čiastočným rozsudkom krajského súdu vo výroku o nariadení predbežného opatrenia odvolací súd konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný, a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. Skutočnosť, že otec sa s názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy. Podľa ustálenej súdnej praxe všeobecný súd nemôže dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie. Vychádzajúc z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva otca na prístup k súdu a nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacími námietkami matky, že súd prvého stupňa procesne pochybil, keď predbežné opatrenie nariadil rozsudkom. Občiansky súdny poriadok pozná niekoľko foriem súdnych rozhodnutí, a to rozsudok, platobný rozkaz, uznesenie. V danom prípade súd prvého stupňa rozhodoval iba o časti predmetu konania, preto postupoval správne, ak rozhodol rozsudkom čiastočným a o zvyšku bude rozhodovať konečným rozsudkom. Pokiaľ bolo súčasne súdom prvého stupňa s rozhodnutím o časti predmetu konania vo veci samej rozhodnuté aj o nariadení predbežného opatrenia, súd prvého stupňa postupoval správne, keď o predbežnom opatrení bolo rozhodnuté rovnakou formou, a to rozsudkom.

S poukazom na uvedené odvolací súd rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.